

Dappere Colombianen verbreken de stilte

De Colombiaanse burgeroorlog begon in 1964 en eindigde in 2016 met een vredesakkoord. Schrijfster Karin Anema reisde na het akkoord meerdere keren naar het Zuid-Amerikaanse land en ontdekte dat er allesbehalve vrede heerst. Ze schreef er het boek *De wet van de stilte* over en vertelt *The Optimist* over moedige Colombianen die niet langer zwijgen.

DOOR: LAURA BOETERS

‘Over twee uur word ik opgehaald, dan rijden we naar de Pyreneeën voor een trektocht’, vertelt Karin Anema als we met een pot thee en wat lekkers bij haar aan de eettafel zitten. Het warme welkom en het avontuur dat op haar wacht vat de

**‘Haar strijd voor
gerechtigheid
is haar meer
waard dan haar
eigen leven.’**

schrijfster van inmiddels negen boeken samen. Voor haar laatste titel *De wet van de stilte - reis door Colombia* vloog ze meerdere keren naar Colombia, waar ze achterop de brommer van een pastoor belandde, met de racefiets het steile Andesgebergte beklom en naast lokale bewoners in bussen door het land trok. Van jongs af aan had Anema een droombeeld bij het landschap van de Andes, de panfluit en de bergen, maar tijdens haar reizen kwam ze er hoofdza-

lijk om contact te zoeken met de inwoners. Nieuwsgierig of verzoening mogelijk is in een land dat zo lang in een gewapend conflict had geleefd, sprak ze met de Colombiaan in al zijn vormen: oud-strijders van de FARC, ex-paramilitairen, slachtoffers, mensen uit de elite en inheemsen. Haar boek werd meer dan een reisverslag en geeft een stem aan de mensen die nooit werden gehoord.

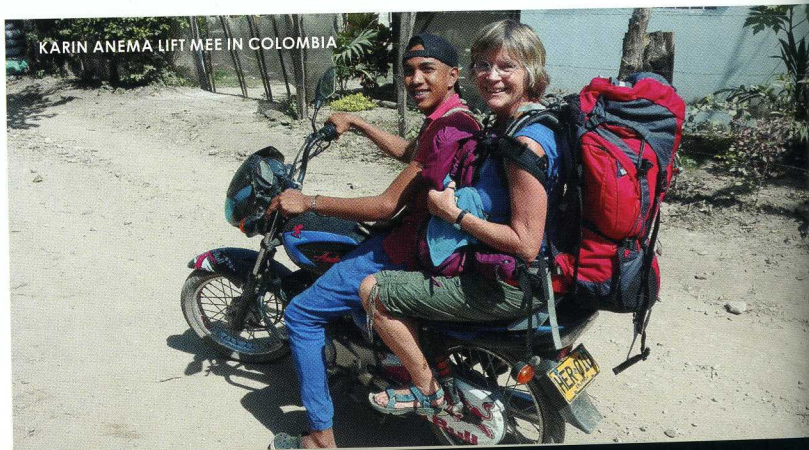
Stilte doorbreken

Tijdens haar eerste reis door Colombia bezocht Anema kampen van de FARC. Daar werd haar meteen duidelijk dat er van vrede geen sprake is. ‘Het gewapend conflict is nog steeds aan de orde, er zijn afpersingen en er worden nog steeds kinderen geronseld.’

Wat ze in de kampen en ver daarbui-

ten wel aantrof, was de wet van de stilte: een ongeschreven regel die de Colombianen een minimale garantie op overleven geeft. ‘Zwijgen over wat er is gebeurd tijdens de burgeroorlog, en over misdrijven die nu nog steeds plaatsvinden, is een vorm van zelfbescherming. De stilte komt voort uit de reële angst dat zij of hun familieleden vermoord worden als ze wel praten. Aan de andere kant is het één van de redenen waarom er nog geen echte vrede is, omdat de waarheden van alle verschillende partijen niet boven tafel zijn.’

Tijdens haar rondreis raakt de schrijfster in gesprek met Colombianen die de wet van de stilte durven te doorbreken. ‘De mensen die na alle ellende toch hun mond opendoen en zich vreedzaam verzetten, zoals sommige inheemsen, strijden voor rechtvaardigheid en voor een eerlijke teruggave van grond die tijdens de oorlog is ingepikt. Dat is broodnodig, want na 53 jaar oorlog is de kloof tussen arm en rijk, de reden waarom de oorlog ooit begonnen is, er alleen maar groter op geworden.’



KARIN ANEMA LIFT MEE IN COLOMBIA

